

[Victor Larsen.]

ganske givet, at vi naturligvis også er stemt for en afvikling af alle disse forhold, såsnart ske kan, men jeg ser meget vel, at som det ligger i øjeblikket, vil det ikke være muligt at afvikle denne ene ting for sig. Når landmændenes afleveringspligt for rug til en bestemt pris nu bortfalder, opstår der selvfølgelig en vanskelighed, når man samtidig vil holde en maksimalpris for mel og brød af rug, og ministeren siger selv, at det kan man naturligvis overvinde ved en periodisk ændring af det statstilskud, der for tiden gives til brødkornsavlerne. Det er fuldstændig rigtigt. Rugprisen må naturligvis danne grundlaget for de penge, der skal til for at komme igennem med den lave rugbrødspris.

Jeg noterer med glæde, at det ser ud, som om de 42 mill. kr., der ellers har været stipuleret som statstilskud hertil, kunne gå ned til 30 mill. kr. eller måske lidt over af hensyn til strømelets bortfald i fabrikationen af rugbrødet. Vi for vort vedkommende ser sådan på det, at det, der foreslås her, egentlig er en teknisk ændring, som er nødvendig, og vi vil under hensyn til det, der er sagt også i bemærkningerne, som jo i hvert tilfælde giver, synes vi, ret tydelig anvisning på, hvordan man agter at bære sig ad, anbefale lovforslaget.

Aage Fogh: Da det foreliggende lovforslag ikke er udtryk for nogen ændring af principperne, men kun en ændring af enkeltheder, finder jeg ingen anledning til ved denne lejlighed at gå ind i nogen større debat. Der var lejlighed hertil, da hovedloven i sin tid blev behandlet, og jeg kan sige, at vi er villige til på grundlag af de udtalelser, jeg dengang fremsatte, at medvirke til de nødvendige ændringer her, men jeg håber, at vi i udvalget får nogle flere oplysninger om, hvilken metode man har tænkt at anvende, for det kan ikke nægtes, at det lille lovforslag med den ene paragraf er lidt af en hvem-ved-hvad-hvor-opgave. Ved at læse paragraffen får man ikke nogen sikker oplysning om, på hvilken måde det kan gennemføres. Det håber vi at få i udvalget, og vi er villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Petra Petersen: Ved tidligere lejligheder har mit parti givet udtryk for nødvendigheden af at opretholde tilskuddene til de vigtigste levnedsmidler. Da tilskudsordningen for hvedemel bortfaldt i efteråret 1948, steg hvedemelet med 5 øre pr. kg, og der er nu udsigt til, at hvedemelet igen skal

stige. Det samme gælder for havregryn. Landbrugsministeren mente, at stigningen her ville blive betydelig, og resultatet var da også, at havregryn i pakker steg med 20 øre pr. kg. Det viser, hvor nødvendigt det er at opretholde tilskuddet til så vigtigt et næringsmiddel som vort rugbrød. Vi har også ved ophævelse af maksimalpriser set, at varer, for hvilke maksimalpriserne blev ophævet, med det samme steg i pris.

Jeg nærer derfor stor betænkelighed ved, at maksimalpriserne på hvedemel og rugmel skal ophæves. Prismsyndighederne nærer den samme betænkelighed. Når det er tilfældet, og landbrugsministeren i sin forelæggelsestale taler om muligheden for at opretholde maksimalprisordningen og den gældende lovgivning, så må denne maksimalprisordning kunne opretholdes.

Landbrugsministeren sagde også i sin forelæggelsestale, at det var vanskeligt på nuværende tidspunkt at sige, hvad prisen ville blive på dansk rug og på importeret rug, og at det derfor heller ikke var muligt at fastsætte tilskuddets størrelse for at kunne holde rugbrødsprisen nede. Nu vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om det er rigtigt, når jeg forstår den tilføjelse til loven, som vi her behandler om tilskud til forbrugerpriserne, og som giver landbrugsministeren bemyndigelse til at give de fornødne tilskud til nedbringelse af prisen på rugbrød, således, at prisen på rugbrød ikke stiger. Hvis vi skal kunne medvirke ved lovens gennemførelse, må jeg bede den højtærede landbrugsminister om herfra at garantere, at rugbrødsprisen ikke stiger ud over, hvad den er i dag. Det må ikke gerne gå med rugbrødspriserne, som det gik med havregrynspriserne, og som det gik med hvedemelspriserne. Jeg vil derfor bede landbrugsministeren herfra garantere, at prisen på rugbrød ikke stiger.

Tholstrup: Det kan aldrig have været meningen, da denne lov i krigstiden første gang kom frem, at den skulle blive permanent, når krigen var forbi, og priserne igen havde nået det naturlige leje. Når priserne har nået deres naturlige leje, må forudsætningen for lovens opretholdelse være bortfaldet, og de kornpriser, der nu gælder, er vel efterhånden ved at nærme sig det punkt, hvor de for fremtiden vil lægge sig. De er på mange områder ikke stort mere end dobbelt så høje som før krigen svarende til den almindelige prisudvikling. Den højere brødpriis skyldes da heller ikke alene kornpriserne, men vel i endnu stærkere grad de højere lønninger og brændselsudgifter i for-